

saaledes, at han meente, at det er ikke godt, at vi anvende vore Kræfter og vore Penge paa smaa Skibe, men at vi derimod skulle skaffe os eet meget stort, og at vi, dersom vi ikke fik det, maae udsætte os for, at en eller anden nymodens tydst Pantserfregat kunde ødelægge vor hele Flaade. Jeg vil imidlertid bede ærede Medlemmer om at lægge Mærke til, at Striden om store eller smaa Skibe endnu ikke er afgjort. Jeg veed nu ikke, om det ærede Medlem vil paatage sig at være Dommer over Hensigtsmæssigheden af disse to Slags; men det veed jeg, at man i Frankrig i dette Døgn er meget i Tvivl, om, hvorvidt man skal bygge smaa Skibe af en vis Construction eller holde sig til de store. Jeg har endog i denne Tid læst en Beretning af en udmærket fransk Officer, som siger, at hvis man vil give ham et lille Skib, som han nævner, og hvis Størrelse kun er en Trediedeel mod et af de store Skibes, vil han paatage sig at ødelægge det store med det lille. Iøvrigt have vi jo et stort Skib, som det ærede Medlem maa kjende bedre end jeg, men vor Herre bevare os for flere af det Slags store Skibe; jeg mener det Danmark, som vi bestandig have staaende til Salg paa vort aarlige Budget, men hvortil endnu ingen Kjøber har meldt sig. Da vi have havt saa Meget med Contracter at bestille, vil jeg bede det ærede Medlem, om han vil skaffe os den Contract, hvorefter dette Skib er kjøbt, samt de Documenter, som angaae Afleveringen af det. — Det ærede Medlem anførte, at et eneste Skib skulde kunne knuse os og gjøre os aldeles ukampdygtige, men dette vil jeg ogsaa tillade mig at modsige. Der kan være en mægtig Magt, som nylig er bleven til en stor Sømagt, og som lægger an paa at blive en endnu større. Den kan sikkert i sin Pengekasse have Midler til at faae flere Pantserfibe end vi; men den har ikke — det tør jeg vel sige — Mandskab til Besætning af sine Krigsskibe, som kan maale sig med det danske. Jeg troer ogsaa — og det bør jeg troe —, at den ikke vil være istand til at faae sine Skibe

befalede med den Dydighed, som vi kunne udvikle, men havde det ærede Medlem sagt, at hvis vi ikke havde dygtige Befalende, hvis vi ikke havde et udmærket Officerescorps, besjælet af Fædrelandskjærlighed, raadsnart og kjæft, vilde det være det Samme, hvad Slags Skibe vi havde, thi da vilde vi dog gaae tilgrunde, saa kunde jeg have givet ham Ret.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville) har ført denne Sag med en overordentlig Varme, og det er muligt, at den Varmegrad, han udviklede, har været Skjuld i visse Feiltagelser, han begik, hvorpaa jeg nu vil tillade mig at henlede hans Opmærksomhed. Det var en unødvendig Bemærkning af det ærede Medlem, at jeg naturligtvis talte efter Overbeviisning; thi det følger af sig selv, at det vilde see galt ud, dersom vi i saadanne Sager eller overhovedet i alle Sager ikke gjorde det. Det Første, som faldt mig ind, var, hvorledes det dog er gaaet til, at det ærede Medlem indtil nu har været taus angaaende et Forhold, som han saa stærkt fordømmer. Jeg har ikke i tidligere Samlinger hørt eller seet et Ord derom fra det ærede Medlem, men det er jo godt, at det endelig kommer frem, og jeg takker det ærede Medlem for hans Deeltagelse i denne Forhandling. Et Udtryk af det ærede Medlem var ikke ganske rigtigt, nemlig da han paastod, at jeg havde anført som et Hovedpunkt, at vi vare udsatte for, at et Maskineri fra et fremmed Land forliste paa Veien hertil, thi jeg beder bemærket, at jeg kun nævnte dette som eet af de Punkter, der maatte komme i Betragtning, men altsaa ikke som noget for sig selv Staaende. — Det ærede Medlem hævdede, at naar jeg ikke kunde oplyse de almindelige Priser paa Dampmaskiner i 1856—57 og i 1861—62, havde alle de Tal, jeg opgav, ingen Værdi; de skulde da regnes for Intet. Jeg kan vel ikke efter en usigelig Prisdourant oplyse, hvorledes Priserne have stillet sig i den mellemliggende Tid, men jeg holder mig overbeviist om, at der ikke har været nogen Nedgang i dem, som er værd at